

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DOMINICAL

Vol. 13 Nr. 19 * Duminică, 3 mai 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica Mironosițelor

Sfânta Evanghelie Marcu 15: 43 – 16: 8

Și venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică),

pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Apostolul Faptele Apostolilor 6: 12 – 20

În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eleniștii (iudei) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care noi să-i rânduiim la această slujbă. Iar noi vom stăruia în rugăciune și în

slujirea cuvântului. Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi, și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia, pe care i-au pus înaintea apostolilor, și ei, rugându-se și-au pus mâinile peste ei. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă și mulțime de preoți se supuneau credinței.

Sinaxar. Duminică 3 mai 2020 - Duminica Femeilor Mironosițe (a 3-a după Paști): Sfântul Cuvios Irodion de la Lainici; Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, soția sa.

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine St.
PHILADELPHIA, PA 19123

Tel./Fax: 215-922-7060
www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Iconom Stavr. Nicolai BUGA,
Paroh
fr.n.buga@gmail.com
Pr. Timotei AVRAM,
Preot slujitor
fr.timavram@gmail.com

ÎN ACEST NUMĂR

Evangelia & Apostolul	1
Pr. Vasile Gordon: Cele dintâi vestitoare ale Învierii Domnului	2-3
Programul bisericii în perioada 3 - 10 mai 2020	3
Părintele Ilie Cleopa: Despre râvna și bărbăția de suflet a Femeilor Mironosițe	4-6

Cele dintâi vestitoare ale Învierii Domnului

Hristos a înviat!

Iubiți credincioși,

În duminica de astăzi aducem un pios omagiu femeilor mironosițe, cele dintâi vestitoare ale Învierii Domnului. Știm din Sfintele Evanghelii că trupul Domnului Iisus Hristos a fost înmormântat în grabă, în ziua de vineri (pe care noi o numim acum a patimilor), ritualul ungerii, specific iudeilor, nefăcându-se complet. Sâmbăta nu era îngăduit a se face nici o lucrare care presupunea efort fizic, legea iudaică fiind extrem de aspră în această privință: nu era voie să se facă mai mult de 2.000 de pași.

De aceea, abia a treia zi, duminica, întâia a săptămânii, femeile au mers la mormânt spre a împlini cele convenite pentru ungere. Știm cu toții care a fost urmarea: au găsit mormântul gol! Domnul înviase! Le-a vestit învierea și îngerul, dar și-au adus aminte și de cuvintele Mântuitorului care spusese: „După trei zile Mă voi scula!” (Matei 16, 21).

Astfel, aceste femei curajoase devin primele vestitoare ale celei mai mari minuni din istoria mântuirii: învierea.

Iubiți credincioși, Cine au fost, de fapt, aceste femei? Care este numele lor, ce știm despre ele și cum au ajuns să aibă zi osebă pentru pomenire? La aceste întrebări vom încerca să răspundem, cu ajutorul Domnului, în cele ce urmează.

Pentru fiecare dintre ele avem mărturii în Sfânta Scriptură: pentru unele directe, pentru altele indirecte. Astfel, când vorbesc despre Învierea Domnului și despre intenția femeilor de a unge Trupul Domnului, evangheliștii pomenesc patru nume: Maria Magdalena, Maria lui Cleopa (numită și „cealaltă Marie”), Salomeea și Ioana.

Toate patru sunt amintite în legătură cu lucrarea de mirungere pe care intenționau s-o facă. Despre celelalte femei avem mărturii indirecte: Suzana (Luca 8, 3), Marta și Maria, surorile lui Lazăr din Betania (Ioan 11, 1).

Și acum socotim potrivit a spune câteva cuvinte despre fiecare dintre ele:

Maria Magdalena a fost femeia din care Mântuitorul scosese șapte demoni (Luca 8, 3), până la întâlnirea cu Iisus fiind stăpânită, așadar, de duhuri necurate, ducând o viață ușoară. Originară din localitatea Magdala, nu departe de Capernaum, fusese căsătorită de mai multe ori, alunecând pe panta păcatului precum piatra se

rostogolește pe pantele pământului. Dar piatra se oprește, totuși, undeva. Așa a fost și cu viața Mariei Magdalena.

Tâlcuitorii biblici spun că ea ar fi fost „femeia păcătoasă” care a spălat picioarele Mântuitorului cu lacrimi în casa lui Simon Fariseul din Capernaum (Luca 7, 36-48). Ei i-ar fi adresat Mântuitorul cuvintele: „Iertate îți sunt păcatele tale. Credința ta te-a mântuit, mergi în pace!”. Din această clipă Maria a devenit, astfel, alături de alte femei cucernice, deosebit de atașată de Cel Care o vindecase și i-a redat demnitatea vieții. Îl va urma îndeaproape, iar evangheliștii au notat răsplata pe care Domnul i-a dat-o pentru râvna ei deosebită: a fost prima care s-a învrednicit să-L vadă după Înviere.

Știm, desigur, din tradiție că Maicii Sale se arătase mai întâi. Fapt firesc, de aceea nici nu mai este menționat de evangheliști. Dar, iată, că după Maica Domnului, Maria Magdalena a fost cea dintâi dintre mironosițe care L-a văzut înviat. Devine apoi o propovăduitoare neobosită a învierii, vestind întâi apostolilor, apoi altora nementionați în Evanghelii, dar pomeniți în tradiții demne de crezare.

Preotul scriitor Emil Copăceanu a adunat relatările despre această extraordinară femeie într-un interesant roman, cu titlul „Maria Magdalena”. Între altele, notează de exemplu că Maria, neîmpăcată cu decizia nedreaptă a lui Pilat în „procesul” Mântuitorului, l-a reclamat personal la Roma. Pilat a fost chemat aici, a fost judecat și exilat la Lugdunum (Lyonul de azi), unde mai apoi s-a sinucis, frământat de remușcări.

În sfârșit, mai știm că această femeie curajoasă a propovăduit și în alte ținuturi, murind la Efes. Biserica nu i-a uitat pilduitoarea ei râvnă și i-a fixat zi anuală de pomenire la 22 iulie.

Maria lui Cleopa, numită și „cealaltă Marie” (Matei 28, 1), era verișoară cu Maica Domnului și mamă a „fraților Domnului” (în fapt verișori): Iacov, Iuda, Iosi și Simon.

Ioana era soția lui Huza, un iconom al lui Irod (Luca 24, 10). Atașamentul ei față de Mântuitorul ne arată următorul lucru: creștinismul a pătruns, încă de la început, chiar în casele regale. **Salomeea**, pomenită de evanghelistul Marcu (16, 1), era soția lui Zevedeu și mamă a „fiilor lui”, Iacov și Ioan. Ea este cea care l-a cerut Mântuitorului ca acești fii să stea unul de-a dreapta, altul de-a stânga Lui, în împărăția Sa (Matei 20, 21), ca orice mamă grijulie care dorește cel mai bun loc pentru copii.

Susana, pomenită de evanghelistul Luca (8, 3) alături de Ioana lui Huza, care slujeau „din avutul lor” pe Mântuitorul și pe ucenicii Lui.

Marta și Maria pot fi socotite, pe bună dreptate, în rândul femeilor mironosițe, întrucât în casa lor din Betania, Mântuitorul poposea adeseori și mai ales pentru faptul că Maria săvârșise aici ungerea cu mir a Domnului, prevestind astfel moartea și îngroparea Lui (Ioan 12, 3).

Iubiți credincioși,

Am pomenit, așadar, câteva nume și câteva lucruri legate de femeile mironosițe. Vor fi fost, desigur și alte femei atașate de Mântuitorul și misiunea Sa, pe care nu le cunoaștem cu numele. Fiecare a avut, însă, partea ei de lucru în ogorul propovăduirii, constituind un model admirabil pentru femeile creștine din toate timpurile.

Unele au avut o lucrare mai contemplativă, cum este cazul Mariei, sora lui Lazăr. Altele, precum Marta, cealaltă soră, o lucrare practică. Amândouă lucrările se completează reciproc, fiind necesare pentru împlinirea misiunii creștine în lume...

Iată, în acest sens, o pildă din Pateric: A venit un frate la Avva Siluan din muntele Sinai și văzând pe frați că lucrează cu mâinile a zis bătrânului: nu lucrați mâncarea cea pieritoare, că Maria partea cea bună și-a ales (cf. Ioan 10, 42). Zis-a bătrânul ucenicului său Zaharia: Zahario, dă fratelui nou venit o carte și îl pune într-o chilie care nu are nimic! Deci când a sosit ceasul al nouălea, lua seama la ușă, de vor trimite să-l cheme ca să mănânce. Iar după ce nu l-a chemat nimeni, sculându-se a venit la bătrânul și l-a întrebat: nu au mâncat frații azi, Avvo? Ba da, au mâncat, i-a răspuns bătrânul. Pe mine de ce nu m-ai chemat? Zisu-i-a lui: fiindcă tu om duhovnicesc ești. Tu partea cea bună ți-ai ales! Atunci fratele, venindu-și în fire, a zis: iartă-mă, Avvo! I-a zis lui bătrânul: Amin!

Precum vezi, negreșit are trebuință Maria de Marta, căci prin Marta se laudă Maria.

Iubiți ascultători,

De încheiere, vom mărturisi că femeile mironosițe, admirabile propovăduitoare, sunt pentru noi nu numai exemple demne de urmat. Ele sunt totodată și sfinte, rugătoare înaintea tronului Preasfintei Treimi.

Pentru aceea ne adresăm lor acum să mijlocească înaintea Bunului Dumnezeu ca să ne învrednicească și pe noi să-L mărturisim cu tărie pe Hristos Cel Înviat, precum ele pilduitor au făcut-o. Strigăm, așadar, o dată cu femeile mironosițe: **HRISTOS A ÎNVIAT!**

Pr. Prof. Vasile Gordon

PROGRAMUL BISERICII în perioada 3– 10 mai 2020

**Duminică 3 mai
(Duminica Mironosițelor
- a 3-a după Sfintele
Paști):**

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Miercuri 6 mai:

5:00 pm - Acatist

Vineri 8 mai:

5:00 pm - Acatist

**Duminică 10 mai
(Duminica Slăbănogului
- a 4-a după Sfintele
Paști):**

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Despre rîvna și bărbăția de suflet a Femeilor Mironosițe

Și a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul (Ioan 20, 18).

Hristos a înviat !

Iubiți credincioși,

Dintre marile virtuți care au împodobit viața sfințelor femei mironosițe cele mai alese au fost rîvna lor sfîntă pentru Hristos, evlavia și bărbăția de suflet. Cîta pază și întărire au pus iudeii și Pilat peste mormîntul lui Hristos Mîntuitorul nostru *ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea și să-L fure*. Piatră mare au răsturnat peste Mormîntul Domnului, cu peceti au sigilat piatra, ostași tari și înarmați au pus de strajă. Însă toate acestea nu le-au speriat și înfricoșat pe sfintele femei mironosițe. Rîvna lor cea mare, sfînta evlavie și bărbăția lor de suflet, au trecut peste toate întăriturile iudeilor, nebăgînd seamă de toată paza Mormîntului.

Un cuget și un gînd stăpînea mintea și inima lor: să slujească cu toată credința și evlavia la înmormîntarea Preacumpului Mîntuitor.

A zis oarecînd Solomon: *Femeie bărbat cine a văzut?* Dar iată aici femei mai bărbați decît bărbații. Bărbații, ucenici ai lui Hristos, *s-au ascuns de frica iudeilor*. Petru cel fierbinte și tare în credință, de trei ori s-a lepădat de Domnul, pentru care mai pe urmă s-a căit și *a plîns cu amar* (Luca 22, 62). Iar femeile care din fire sînt fricoase și neputincioase și care de multe ori se înfricoșează, chiar acolo unde nu este frică, aici, în slujba înmormîntării Preasfîntului nostru Mîntuitor se arată mai tari și mai bărbătoase decît bărbații. Nu se tem de groaza iudeilor, de îndrăzneala ostașilor nu se înfricoșează, nici straja de la Mormîntul Domnului nu le tulbură inima.

Ucenicii, bărbați, se tem și se risipesc în toate părțile, cum le proorocise Mîntuitorul mai înainte. Sfintele femei se adună. Aceia se ascund, ele ies la iveală, merg la prăvălie și cumpără mir și aromate, ca să ungă trupul cel de viață făcător al lui Hristos. O, fericite femei, cum nu v-ați temut să umblați noaptea singure și cum ați îndrăznit să vă apropiați de acel loc, pe care îl păzeau ostașii împărătești și cum nu v-ați înspăimîntat, ci căutați să prăvăliți pietre, să stricați pecetea, să deschideți mormîntul și să ungeți cu arome Trupul Domnului? Aceste isprăvi ale voastre, au pornit din rîvna cea sfîntă, din evlavie și bărbăția cea mare a sufletelor voastre.

Femei neputincioase erați cu firea, dar nu cu mintea și

inima voastră, căci întru nimic nu s-au arătat la voi cele ale neputinței femeiești, ci toate isprăvile voastre mai presus de bărbăția bărbaților s-au suit. Cu adevărat la voi s-a împlinit Scriptura, care zice că: *Puterea Mea se desăvîrșește în slăbiciune* (II Corinteni 12, 9) și iarăși *Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari* (I Corinteni 1, 27; Psalm 8, 2; Matei 21, 16). Cu adevărat în inima voastră erau cuvintele Preasfîntului nostru Mîntuitor care a zis: *Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă* (Matei 10, 28).

Și iarăși zice Duhul Sfânt: *Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul* (Psalm 30, 26). Voi mai înainte de Apostoli, fapta Apostolilor ați arătat-o. Voi mai înainte de Sfinții Mucenici, credința și bărbăția de suflet a lor

ați lucrat-o.

Ilie, marele prooroc, cu rîvnă dumnezeiască pornindu-se, pe Ahab l-a mustrat, iar voi pe cei ce străjuiau Mormîntul Domnului i-ați rușinat. Ghedeon, învingînd cu trei sute de ostași oarecînd, oastea cea numeroasă a Madianiților a sfărîmat-o (Judecători 7, 25). Voi, însă, împreună cu dreptii bărbați, Iosif și Nicodim, mai tari decît toate întăriturile iudeilor și ale lui Pilat v-ați arătat și slujitoare neînfricate pînă la jertfă ați fost, gata a sluji Celui ce a venit să slujească și să-Și dea sufletul Său răscumpărare pentru tot neamul omenesc. Voi, o sfințelor femei, împreună cu Preacurata Fecioara Maria, Maica Veșnicului nostru Mîntuitor, cu mare rîvnă și bărbăție de suflet v-ați îmbrăcat și cea mai timpurie slujbă către Mîntuitorul ați arătat. De aceea mai înainte de Apostoli v-ați învrednicit a propovădui Învierea Domnului.

Iubiți credincioși,

Cine sînt acele sfinte femei mironosițe, adică purtătoare de mir, care au urmat lui Hristos împreună cu Apostolii și care s-au învrednicit să fie martore ale patimilor Domnului și să-I ungă sfîntul trup cu miresme, cît a stat în mormînt? Sfînta Evanghelie ne amintește pe scurt numele și faptele lor.

Cea dintîi și cea mai plină de rîvnă și bărbăție duhovnicească este **Maria Magdalena**, de loc din cetatea Magdala, Galileea.

Alte sfinte mironosițe sînt: **Maria, mama lui Iacob** (Marcu 16, 1) și a lui Iosi (Marcu 15, 47), adică

vara Maicii Domnului; **Maria lui Cleopa** (Ioan 19, 25) și **Salomea, mama fiilor lui Zevedei** (Matei 27, 56; 28, 1; Marcu 16, 1; Luca 24, 10). Apoi **Ioana, femeia lui Huza**, un ispravnic al lui Irod, **Suzana** și multe altele care îi slujeau din avutul lor (Luca 8, 3). Printre mironosițe sînt numărate și cele două surori ale lui Lazăr din Betania, **Marta** și **Maria**, unde găzduia adeseori Mîntuitorul cu Sfinții Apostoli, în drum spre Ierusalim sau Galileea.

Care erau virtuțile principale ale acestor femei mironosițe? Mai întîi credeau cu tărie că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Mesia cel vestit de prooroci, Care a venit pe pămînt să mîntuiască neamul omenesc. Apoi, duceau o viață curată, sfîntă, de rugăciune și post, de înfrînare și milostenie, trăiau în iubire sfîntă unele cu altele și cu avutul lor ospătau și odihneau cu dragoste în casele lor pe Iisus și pe sfinții Săi ucenici.

Dar credința și rîvna sfințelor femei mironosițe nu se oprea numai aici. Ele nu numai că Îl primeau pe Domnul în casele lor unde Îi spălau picioarele, Îi slujeau la masă și Îl odihneau, ci, mai mult, mergeau cu rîvnă după Hristos, erau martore ale minunilor Lui și mărturiseau cu îndrăzneală că El este Fiul lui Dumnezeu, Mîntuitorul lumii.

Cea mai mare bărbăție au dovedit-o însă femeile mironosițe în vremea patimilor Domnului. După ce ucenicii de frică L-au părăsit și Petru s-a lepădat de Hristos, singurele care Îl urmau *de departe*, erau sfințele femei mironosițe, în frunte cu Maica Domnului, Maria Magdalena, alături de Apostolul dragostei Ioan. Căci dragostea dumnezeiască nu se poate părăsi niciodată.

Curajul și bărbăția sufletului s-au văzut la femeile mironosițe și pe drumul Crucii spre Golgota. Ele, singure cu Sfîntul Ioan, Îl petreceau pe Domnul la răstignire, fiind martore ale patimilor Lui. Ele singure se rugau pentru El cu lacrimi și suspine adînci, încît Mîntuitorul, milostivindu-se spre ele, le-a zis: *Fiice ale Ierusalimului, nu mă plîngeți pe Mine, ci plîngeți-vă pe voi și pe copiii voștri... Căci dacă fac acestea cu pomul verde, cu cel uscat ce va fi?* (Luca 23, 28; 31).

Pe Golgota sfințele femei mironosițe, împreună cu apostolul nemuritoarei iubiri, erau, de asemenea, singurii martori ai răstignirii Domnului nostru Iisus Hristos. Ele L-au văzut înșingerat și căzut sub cruce. Ele L-au văzut dezbrăcat de cămașă și întins pe cruce. Ele au văzut loviturile cuiele în mîinile și picioarele Domnului și au leșinat de durere sub cruce. Ele au auzit cuvintele de hulă ale iudeilor, mărturisirea de pocăință a tîlharilor și rugăciunea zdrobitoare a Mîntuitorului: *Eli, Eli, lama sabahani? Adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?* (Matei 27, 46).

Femeile mironosițe au văzut întunecarea soarelui, întristarea cerului, învierea morților din morminte și au auzit rugăciunea de iertare a Fiului lui Dumnezeu pentru iudeii ucigași: *Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!* (Luca 23, 34). Tot ele, aceste femei mai bărbătoase decît apostolii, mai pline de rîvnă decît ucenicii, au văzut

aruncîndu-se sorți pentru cămașa lui Hristos, făcută de mîinile Maicii Domnului, și au auzit cuvîntul Lui cel mai de pe urmă: *Părinte, în mîinile Tale încredințez Duhul Meu!* (Luca 23, 46).

Iată cît de mare era rîvna, tăria credinței, și bărbăția sufletului sfințelor femei mironosițe! Nu se temeau de ostașii romani atît de sîngeroși. Nu se înfricoșau de furia iudeilor de Dumnezeu netemători, nici nu se înspăimîntau cu totul de moartea Domnului pe cruce, *ca cei ce nu au nădejde!*

Însă bărbăția sfințelor femei mironosițe nu s-a terminat pe Golgota. Ele au fost de față și vineri seara, la coborîrea Domnului de pe cruce și, împreună cu Iosif din Arimateea, au cumpărat giulgiu și miresme, au uns trupul Lui cu miresme, L-au înfășurat în giulgiu, L-au pus în mormînt și au prăvălit o piatră la ușa mormîntului. *Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosi*, adică Maica Domnului, *priveau unde L-au pus. Și după ce a trecut ziua sîmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob*, adică sora Maicii Domnului, *și Salomeea au cumpărat miresme ca să vină să-L ungă*

Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămînii - adică Duminica - pe cînd răsărea soarele, au venit la mormînt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormîntului? Dar ridicîndu-și ochii au văzut că piatra fusese răsturnată, căci era foarte mare. Și intrînd în mormînt au văzut un tînr șezînd în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmînt alb, și s-au spăimîntat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimîntați! Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-a pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus.

Și ieșind, au fugit de la mormînt, că erau cuprinse de frică și de uimire și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau. Și înviind dimineata, în ziua cea dintîi a săptămînii (Duminică), El S-a arătat întîi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Acea, mergînd, a vestit pe cei ce fuseseră cu El, adică pe Apostoli, care se tînguiau și plîngeau (Marcu 15, 46-47; 16, 1-10).

Vedeți rîvna mironosițelor? Bărbăția și tăria credinței lor în Fiul lui Dumnezeu? Vedeți bărbăția acestor sfințe femei? Ucenicii stăteau ascunși și încuiați într-o încăpere *de frica iudeilor*, iar ele cumpărau giulgiu și miresme să ungă trupul lui Iisus. Ucenicii *plîngeau și se tînguiau* de moartea Domnului, iar ele alergau în zori de zi pe Golgota să vadă mormîntul. Ei așteptau cu spaimă vești de la Golgota, iar ele intrînd în mormînt, au primit vestea, de la arhanghelul Gavriil, că a înviat Domnul, spunîndu-le: *Nu mai plîngeți!* Apoi, la porunca lui, s-au întors fugind, și au spus apostolilor că Hristos a înviat, nu mai este în mormînt!

Iată cîtă bărbăție și credință, cîtă tărie și îndrăzneală la aceste femei. Bărbații stau ascunși și ele aleargă la mormînt, intră înăuntru, aduc miresme, se întăresc una pe alta, vorbesc cu îngerii, privesc cele dintîi

mormîntul gol de Viață și văd giulgiurile așezate alături. Nu se tem de întunericul nopții, nici de ostașii care străjuiau mormîntul, nici de moarte, nici de îngeri, de nimic. Dorul lor era unul singur: să-L vadă pe Iisus, să ungă și să sărute sfîntul Lui trup. Femeile mironosițe sînt cele dintîi, și cele mai vrednice martore ale răstignirii, morții, îngropării și învierii Domnului. Ele sînt primele care vestesc apostolilor și lumii întregi că a înviat Hristos, că moartea, diavolul și iadul au fost biruite și raiul s-a deschis.

Unde mai sînt acum femeile creștine, iubitoare de Hristos, tari în credință și în fapte bune, ca femeile

mironosițe din Sfînta Evanghelie? Și totuși numărul sfîntelor femei în Biserica creștină s-a înmulțit, întrecînd uneori pe cel al bărbaților.

Să ne gîndim la numărul mare al sfîntelor mucenice, precum: Tecla, cea întocmai cu Apostolii, Varvara, care a fost ucisă pentru Hristos de tatăl ei; Ecaterina, Irina, Maria, Sofia cu cele trei fiice ale ei, Fevronia, Tatiana sau Filoteia de la Argeș. Mare este și numărul cuvioaselor care s-au nevoit prin mănăstiri și pustietăți, și au ajuns vase ale Sfîntului Duh și făcătoare de minuni. Dintre acestea amintim doar cîteva, precum: Maria Egipteanca, Eufrosina, Xenia, Pelaghia, Melania, ca și Cuvioasele Parascheva de la Iași, Teodora de la Sihla și multe altele.

Toate aceste cuvioase sînt mirese ale lui Hristos, ucenice ale sfîntelor mironosițe și rugătoare ale Bisericii pentru noi toți.

Iubiți credincioși,

Astăzi este ziua femeilor creștine. Ele sînt urmașele femeilor mironosițe, fiicele Învierii, roabele Domnului, candelile credinței, sufletul familiei. Femeile creștine, credincioasele Bisericii Ortodoxe, mențin, mai mult decît bărbații, flacăra credinței și tradițiile străbune, focul sfînt al rugăciunii și evlavia în casele noastre. Femeile credincioase sînt și mame bune, creștine devotate, soții cinstite și ostenitoare, model în societate. Femeile credincioase sînt întîi la biserică, întîi la rugăciune, la post, la lucru, la milostenie, la citirea cărților bune, la îngrijirea bolnavilor, la toate. Ele mențin căldura duhovnicească a credinței, a dragostei, a răbdării și a împăcării, în biserică, în familie, în societate.

De astfel de mame bune au nevoie astăzi familiile noastre. De astfel de fiice evlavioase are nevoie Biserica lui Hristos. De astfel de femei cinstite și model în toate are atîta nevoie astăzi societatea în care trăim. Sînt destule mame care nu vor să nască copii, nici să le dea o educație creștină bună. Sînt atîtea mame care își

ucid majoritatea copiilor, iar puținii pe care îi nasc, nu-i cresc în frica lui Dumnezeu sau îi lasă de capul lor și ajung să fie o povară pentru familie și o rușine pentru societate.

Mamelor, sînteți mironosițele de azi ale Bisericii lui Hristos. Aduceți Domnului, nu miresme de mult preț, ci credința voastră curată și

copii buni, bine educați și credincioși.

Vorbiți-le mai mult de Dumnezeu, de sfinți, de Biserică și de înaintași. Nu-i smintiți cu nimic și dați-le să citească cît mai multe cărți bune. Dumneavoastră puteți contribui mult mai mult la înnoirea duhovnicească a lumii, a Bisericii, a societății. Adăugați untdelemn sfînt în sufletele copiilor dumneavoastră. Dintre ei, vor ieși mîine suflete mari, oameni buni, preoți credincioși, dascăli luminați, creștini model. Viitorul familiei, al copiilor, al Bisericii depinde cel mai mult de dumneavoastră. Să fiți la datorie ca și mamele noastre. Gîndiți-vă ce mame sfinte am avut!

Tinere fecioare, păstrați neîntinată pentru Domnul cinstea și buna voastră credință pînă veți dobîndi și voi calitatea de mame în societate și în Biserică. La fel și dumneavoastră, văduvelor și bătrînelor mame, supravegheați pe cele tinere, pe copii, pe cei din jur. Nu tăceți. Mamele tinere au nevoie de exemplul și de jertfa voastră, tinerele fecioare au nevoie de sfatul vostru, iar copiii și nepoții, de rugăciunile, de lacrimile și mustrarea voastră.

Începeți toate cu Dumnezeu, cu rugăciunea, cu spovedania regulată și cu mai multă smerenie și răbdare. Mai multe mame bune, mai multe văduve și fecioare cinstite și credincioase, înseamnă pentru ziua de mîine, mai mulți copii în case, mai mulți credincioși la biserică, mai multă pace în familie, mai puține beții, divorțuri și avorturi în lume, mai puține boli și lacrimi pe pămînt și mai multe suflete în Rai! Amin.

Hristos a înviat !

Părintele Ilie Cleopa